

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Pavlem Kumprechtem v právní věci žalobce: **Mgr. L. N.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**, se sídlem v Jihlavě, Žižkova ul. 57, PSČ 587 33, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2013, č.j.: KUJI 73579/2013, sp. zn. OOSČ 476/2013 OOSC/163/AS/5, t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 25. 10. 2013, č.j.: KUJI 73579/2013, sp. zn. OOSČ 476/2013 OOSC/163/AS/5, a rozhodnutí Městského úřadu v Havlíčkově Brodě ze dne 21. 5. 2013, zn. DOP/4113/2012-12, s e z r u š u j í a věc se žalovanému v r a c í k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 4.000,--Kč, a to do 8 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání J. J., nar. „x“, bytem „x“, proti rozhodnutí Městského úřadu Havlíčkův Brod, ze dne 21. 5. 2013, č.j. DOP/4113/2012-12, které nabylo právní moci dne 19. 6. 2013 a kterým byl Mgr. L. N., tedy žalobce, nar. 10. 8. 1983, bytem „x“, uznán vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu č. 2 zákona č. 361/2000 Sb.,

o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, v platném znění (dále jen „zákon o provozu“). Žalovaný odůvodnil žalobou napadené rozhodnutí následujícím způsobem.

I. Obsah žalovaného rozhodnutí

Žalovaný v něm nejdříve popsal skutkový stav přestupku, jehož se měl žalobce dopustit a o němž rozhodl Městský úřad Havlíčkův Brod rozhodnutím ze dne 21. 5. 2013, zn. DOP/4113/2012-12. Konstatoval, že toto rozhodnutí bylo doručeno žalobci tzv. fikcí podle § 24 odst.1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“), dne 3. 6. 2013. Dne 26. 6. 2013 bylo prvoinstančnímu správnímu orgánu doručeno odvolání proti tomuto rozhodnutí, podepsané J. J., jež bylo podáno k poštovní přepravě dne 17. 6. 2013. Žalovaný pokračoval, že „V podaném odvolání učiněném J. J. je mj. uvedeno, že obviněný se proti napadenému rozhodnutí odvolává v plném rozsahu a navrhuje, aby správní orgán I. stupně formou autoremedury nebo nadřízený správní orgán napadené rozhodnutí zrušil a řízení o přestupku zastavil.“ Poté zmínil odvolací námitky, mimo jiné tu, že žalobci byla nesprávným postupem znemožněna ochrana jeho práv. Protože se žalovaný věcnou stránkou daného přestupku nezabýval, bylo nadbytečné zmiňovat další odvolací námitky, uvedené v odůvodnění žalovaného rozhodnutí.

Stěžejními pro rozhodnutí ve věci však byly námitky týkající se zastoupení žalobce v přestupkovém řízení. K tomu je v odůvodnění žalovaného rozhodnutí uvedeno tvrzení žalobce, že si zvolil dne 3. 5. 2013 zástupce (obecného zmocněnce), byl však prvoinstančním správním orgánem dne 12. 5. 2013 vyzván k doplnění celého jména zmocněnce. Zároveň byl vyzván, aby doložil plnou moc udělenou zmocněnci s úředně ověřeným podpisem zmocněnce na plné moci, a to s upozorněním, že pokud této výzvě nevyhoví, tak že bude správní orgán I. stupně zasílat písemnosti nadále obviněnému z přestupku, tedy žalobci. Žalovaný popsal i další námitky žalobce – že postupoval při volbě zmocněnce v souladu se správním řádem, že pracovník správního orgánu prvního stupně R. D. s ustanoveným zástupcem několikrát telefonicky hovořil, přičemž mu jasně vyjádřil vůli žalobce zastupovat, za liché měl tvrzení, že si zvolil zástupce v cizině, aby protahoval přestupkové řízení, když ačkoliv došlo k danému skutku 19. 7. 2012, prvoinstanční správní orgán učinil první správní úkony až v dubnu 2013. Žalobce spekuloval též o podjatosti úřední osoby oprávněné řešit jeho případ v souvislosti s tím, že jsou pracovníci správního orgánu I. stupně hodnoceni podle počtu „úspěšně“ vyřešených případů a v této souvislosti navrhoval provedení některých důkazů. K tomu již v této fázi krajský soud uvádí, že na tomto způsobu hodnocení kvality práce jednotlivých úředníků nespátřuje nic podivného.

Žalobce podáním ze dne 7. 7. 2013, doručeným správnímu orgánu I. stupně dne 15. 7. 2013 a žalovanému 18. 7. 2013, odvolal plnou moc ke svému zastupování udělenou J. J.

Žalovaný dospěl k následujícím zjištěním a právním závěrům:

„Podání nazvané „Věc: Volba zmocněnce“, datované dnem 3. 5. 2013 a doručené správnímu orgánu I. stupně dne 6. 5. 2013, je podle skutečného obsahu učiněno L. N. v pozici jednatele společnosti NETIUM s.r.o., Na Brně 1972, Hradec Králové. Tato společnost je uvedena v záhlaví podání pod jménem a příjmením L. N. Z označení osoby, která podání činí, jednoznačně vyplývá, že je tento úkon učiněn jménem výše uvedené společnosti, jejímž je L. N. jednatelem, nikoli L. N. jako fyzickou osobou, která je účastníkem vedeného řízení o přestupku. Pokud by podání činil obviněný jako fyzická osoba, musela by být v podání označena jako fyzická osoba jménem, příjmením, datem narození a místem trvalého pobytu. Z předmětného podání tedy vyplývá závěr, že společnost NETIUM s.r.o., Na Brně 1972, Hradec Králové, pověřuje zastupováním v předmětné věci J. J., nar. „x“, bytem „x“.

Správní orgán I. stupně se skutečností, kdo fakticky učinil výše uvedené podání, blíže nezabýval a řešil otázku, zda nedošlo ze strany obviněného ke zneužití práva na zastoupení a v tomto smyslu vyzval obviněného k doplnění podání o jméno zmocněnce a doložení plné moci s úředně ověřeným podpisem zmocněnce na plné moci.

Na výzvu správního orgánu I. stupně bylo učiněno podání nazvané „Věc: Volba zmocněnce-doplnění“ ze dne 15. 5. 2013 v Hradci Králové, doručené dne 16. 5. 2013 správnímu orgánu I. stupně. Toto podání je učiněno opět L. N. v pozici jednatele společnosti NETIUM s.r.o., Na Brně 1972, Hradec Králové, která je uvedena v záhlaví podání.“

Na základě obou uvedených podání, doručených správnímu orgánu I. stupně dne 6. 5. 2013 a dne 16. 5. 2013 dospěl žalovaný k závěru, že tato podání neprokazují zastoupení obviněného – žalobce v daném řízení o přestupku Jiřím Jiroutem, a to z důvodu, že nebyla učiněna jménem obviněného jako fyzické osoby, která je účastníkem řízení o přestupku, ale průkazně jménem společnosti NETIUM s.r.o., Na Brně 1972, Hradec Králové, jejímž je obviněný jednatelem. Tato právnická osoba nebyla účastníkem předmětného řízení o přestupku, a proto nebylo v její dispozici činit jakékoliv právní úkony, které by směřovaly k jejímu zastoupení nebo k zastoupení účastníka řízení v daném řízení J. J.. A žalovaný uzavřel s tím, že:

„Vzhledem k závěru, že předmětná podání neprokazují vznik zastoupení obviněného v daném řízení o přestupku J. J., musí být na obviněného hleděno jako na účastníka řízení nezastoupeného v daném řízení. S ohledem na toto konstatování je tedy již bez významu, zda mělo dojít ze strany obviněného ke zneužití práva na zastoupení, když takové zastoupení na základě plné moci předložené správnímu orgánu I. stupně nevzniklo a J. J. tedy nebyl zástupcem obviněného v daném řízení ve smyslu ust. § 33 správního řádu.“

Žalovaný zároveň nezjistil, že by v dané věci byla dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení či pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí.

-4-

II. Obsah žaloby.

Žalobce napadl žalované rozhodnutí včas podanou žalobou. Žalobce v ní nejdříve popsal průběh svého zastoupení obecným zmocněncem J. J.. Toho si dne 3. 5. 2013 zvolil z důvodu pracovního zaneprázdnění zástupcem pro vedení přestupkového řízení. Dne 12. 5. 2013 byl však prvoinstančním správním orgánem vyzván k tomu, aby doplnil celé jeho jméno a doložil plnou moc udělenou zmocněnci s úředně ověřeným podpisem zmocněnce na plné moci. Pro případ nevyhovění této výzvě žalobci sdělil, že mu bude zasílat písemnosti jako obviněnému z přestupku.

Proti tomu žalobce namítal, že požadavek správního orgánu na „doložení plné moci“ nemá oporu v zákoně. Plná moc dle § 33 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“), slouží k prokazování zmocnění k zastoupení. Dle téhož odstavce je plnou moc možno udělit dokonce i ústně do protokolu. Je tedy jasné, že k ustanovení zmocněnce není třeba cokoli písemně dokládat a požadavek a úřední ověření podpisu je už jen projevem svévole správního orgánu.

Žalobce postupoval při volbě zmocněnce v souladu se správním řádem, což oznámil správnímu orgánu prvního stupně dopisem ze dne 15. 5. 2012. V něm zároveň doplnil plné jméno zástupce. Přes tyto skutečnosti a telefonické i písemné upozornění na volbu zmocněnce a výzvu k doručování na jeho adresu správní orgán zmocnění ignoroval. Nadále pokračoval v doručování písemnosti přímo žalobci a dne 21. 5. 2013 ve věci rozhodl. Žalobce považuje postup správního orgánu prvního stupně za nezákonný z následujících důvodů.

Prvoinstanční správní orgán odůvodnil svůj postup tím, že „následná volba zmocněnce ze vzdálené země vyvolává ve správním orgánu pochybnosti o skutečném účelu zastoupení a současně snahu obviněného prodlužovat řízení o přestupku a zmařit jeho účel“. Obavy o maření účelu řízení tedy správní orgán odvodil výhradně z faktu, že byl zvolen zástupce z tzv. vzdálené země, což je podle žalobce ve zjevném rozporu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2011, č.j. 1As 27/2011-81. Z něho poté citoval čl. 38.

„Pokud správní orgán neakceptoval zastoupení stěžovatele zmocněncem, bylo na něm, aby doložil a v rozhodnutí řádně odůvodnil, že zvolení takového zástupce v daném konkrétním případě je výrazem zneužití práva (přiměřeně srov. shora citovaný nálezn Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 643/04). Nelze ovšem a priori bez dalšího tvrdit, že zvolení zástupce ze zahraničí ze své podstaty vždy představuje zneužití práva na zastoupení, jak učinil žalovaný v napadeném rozhodnutí. Nepostačí pouhá ničím nepodložená domněnka žalovaného, že si stěžovatel zvolil zástupce z Kuvajtu s cílem zmařit a paralyzovat probíhající přestupkové řízení.“

Správní orgán prvního stupně dále postupoval v rozporu se svojí povinností zjistit v řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, i bez návrhu všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.

Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že správní orgán prvního stupně se zjišťováním rozhodných skutečností svědčící ve prospěch obviněného vůbec nezabýval. Z uvedených důvodů se také žalobce proti vydanému prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí odvolal prostřednictvím svého zmocněnce odvoláním ze dne 16. 6. 2013. Namítal v něm nesprávné posouzení věci, pochyby o spolehlivosti zajištěných důkazů a nesprávný procesní postup správního orgánu prvního stupně, který tím měl porušit jeho právo na spravedlivý proces. Toto odvolání bylo postoupeno žalovanému, který je rozhodnutím ze dne 25. 10. 2013 pro nepřipustnost zamítl.

Žalovaný došel k závěru, že zmocněnec žalobce nebyl oprávněn odvolání podat. Zdůvodnil to tím, že v hlavičce dopisu ze dne 3. 5. 2013, kterým žalobce oznamuje správnímu orgánu volbu zmocněnce, je uvedena adresa firmy, které je žalobce jednatelem (a na které se, na rozdíl od adresy trvalého bydliště, relativně často vyskytuje). Z uvedeného žalovaný dovodil, že toto podání nebylo učiněno jménem žalobce jako fyzické osoby a účastníka řízení, ale jménem firmy, které je žalobce jednatelem a která účastníkem řízení není.

S těmito závěry žalobce nesouhlasil. Adresa v záhlaví dopisu, ve kterém žalobce oznámil správnímu orgánu prvního stupně volbu zmocněnce, byla adresou doručovací, u jména navrhovatele nebyla ani v záhlaví ani v podpisu uvedena jeho funkce a ani z formulace podání není možno jakkoli dovodit, že žalobce jednal jménem právnické osoby a ne jménem svým jako účastník řízení.

Dne 12. 5. 2013 byl žalobce správním orgánem prvního stupně vyzván k doplnění podání s tím, že v případě jeho nedoplnění bude správní orgán i nadále zasílat písemnosti žalobci jako obviněnému z přestupku. Této výzvě žalobce obratem vyhověl, doložení ověřené plné moci odmítl, protože tento požadavek nemá oporu v platném ustanovení zákona.

Správní orgán prvního stupně zjevně neměl pochyb o tom, že podání bylo učiněno žalobcem jako fyzickou osobou a účastníkem řízení, když správní orgán prvního stupně v uvedené výzvě k odstranění nedostatku podání ze dne 12. 5. 2013 tuto otázku vůbec neřešil.

K postupu žalovaného žalobce uvedl, že odvolání bylo učiněno jménem žalobce a neobsahovalo nic, co by mohlo vést k závěru, že je činěno i jménem jiného subjektu, jako např. právnické osoby, jejímž je žalobce jednatelem. Krom toho byl účastníkem řízení pouze žalobce, žádná jiná osoba v tomto řízení nevystupovala a tudíž ani nemohlo dojít k záměně mezi osobou žalobce a jiným účastníkem řízení.

Součástí odvolání byla i plná moc, řádně ověřená a uvedená v seznamu příloh na jeho první straně. Žalovaný v telefonickém rozhovoru se zmocněncem tvrdil, že plná moc přiložena nebyla. Žalobce a jeho zmocněnec považují tuto možnost za krajně nepravděpodobnou, protože nebyli schopni tuto plnou moc po sdělení žalovaného dohledat. V každém případě bylo ale z odvolání zjevné, že bylo podáno jménem žalobce – fyzické osoby a účastníka řízení. Měl-li proto žalovaný pochybnosti o tom, zda zmocněnec, který podal odvolání jménem žalobce, je k jeho zastupování řádně zmocněn, měl postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu a vyzvat k doložení zmocnění v přiměřené lhůtě. Žalovaný to však neučinil a místo toho v rozhodnutí o nepřípustnosti odvolání dospěl k nesprávnému a ničím nepodloženému závěru, že zmocněnec v řízení ve skutečnosti zastupoval právnickou osobu, již je žalobce jednatelem. Ta se ovšem řízení vůbec neúčastnila. Z tohoto důvodu také odvolání pro nepřípustnost zamítl, čímž se podle žalobce dopustil závažného procesního pochybení a zásahu do práv žalobce na spravedlivý proces. Tento chybný postup měl přímý vliv na výsledek řízení, když odvolání bylo jako nepřípustné zamítnuto, namísto toho, aby bylo meritorně projednáno.

Závěrem vyjádřil žalobce nespokojenost s postupem žalovaného, spočívající v tom, že prý záměrně protahoval řízení a tedy i stav, kdy v důsledku špatného postupu správního orgánu prvního stupně se nacházel v situaci, kdy mu byl pravomocně vysloven zákaz řízení motorových vozidel. V provedeném řízení byl žalobce řádně zastoupen zmocněncem, který za něj řádně a včas podal odvolání, o němž měl žalovaný meritorně rozhodnout. Případné pochybnosti o rozsahu zmocnění měl řešit postupem podle správního řádu. Vzhledem k tomu žalobce navrhoval, aby bylo rozhodnutí žalovaného zrušeno a věc mu vrácena k dalšímu řízení. Současně krajský soud žádal o vydání předběžného opatření, a to ohledně výkonu peněžitého trestu a trestu zákazu činnosti, spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel, které mu byly uloženy rozhodnutím Městského úřadu Havlíčkův Brod ze dne 21. 5. 2013, č.j. DOP/4113/2012-12.

Žalobce navrhoval žalované rozhodnutí zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení. Zároveň žádal o vydání předběžného opatření, jímž by byl pozastaven výkon peněžitého trestu a výkon trestu zákazu činnosti, jež mu byly rozhodnutím Městského úřadu v Havlíčkově Brodě ze dne 21. 5. 2013, zn. DOP/4113/2012-12, uloženy.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 23. 1. 2014. Setrval v něm v podstatě na obsahu odůvodnění žalovaného rozhodnutí, tedy na tom, že podání doručená správnímu orgánu I. stupně dne 6. 5. 2013 a dne 16. 5. 2013 neprokazují zastoupení žalobce v přestupkovém řízení J. J., a to z důvodu, že nebyla učiněna jménem žalobce jako fyzické osoby, která je účastníkem řízení o přestupku, ale průkazně jménem společnosti NETIUM s.r.o., Na Brně 1972, Hradec králové,

-7-

jejímž je žalobce jednatelem Uvedení názvu sídla a sídla této společnosti v hlavičce předmětných podání není možné považovat za zvolení si doručovací adresy ze strany žalobce, ale za označení subjektu, který toto podání činí. Přílohou podaného odvolání průkazně nebyla plná moc k zastupování žalobce v přestupkovém řízení tak, jak vyplývá ze spisového materiálu správního orgánu I. stupně. Vzhledem k tomu žalovaný navrhol žalobu zamítnout.

IV.

Jednání krajského soudu

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Učinil tak bez nařízení jednání, neboť v dané věci zrušil napadené rozhodnutí pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správními orgány, což mělo za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (viz ust. § 76 odst. 1 písm. c/ s.ř.s.). K tomu dospěl na základě následujících skutkových zjištění a právních závěrů.

V.

Skutková zjištění a právní závěry krajského soudu

Ze správního spisu krajský soud zjistil, že se žalobce měl dopustit daného přestupkového jednání dne 19. 7. 2012. K zahájení přestupkového řízení s ním došlo podáním Městského úřadu Havlíčkův Brod ze dne 20. března 2013, zn. DOP/4113/2012-4, jímž bylo zároveň nařízeno ústní jednání na den 10. dubna 2013. Oznámení o zahájení řízení mu bylo zasláno do datové schránky. Žalobce omluvil z účasti na tomto jednání elektronickou cestou J. (J.) J.. Tato omluva byla zároveň potvrzena písemně. Městský úřad Havlíčkův Brod proto nařídil další jednání ohledně tohoto přestupku na den 6. května 2013. Dne 6. 5. 2013 byla prvoinstančnímu správnímu orgánu doručena listina, podepsaná žalobcem a s adresou NETIUM s.r.o., Na Brně 1972, Hradec Králové s tím, že z důvodu své pracovní zaneprázdněnosti pověřuje svým zástupcem k jednání J. J., nar. „X“, bytem „X“. Prvoinstanční správní orgán hodnotil toto podání jako nedostatečnou omluvu z nařízeného jednání a věc projednal v nepřítomnosti žalobce (viz protokol ze dne 6. Května 2013, zn. DOP/4113/2012-8). Ve věci však ještě nerozhodl.

Výzvou ze dne 6. 5. 2013 vyzval prvoinstanční správní orgán žalobce k tomu, aby do 5 dnů od jejího doručení doplnil celé jméno zmocněnce a současně doložil plnou moc udělenou zmocněnci s jeho úředně ověřeným podpisem na plné moci. Zároveň jej upozornil na to, že: „V případě nedoplnění bude i nadále správní orgán zasílat písemnosti Vám jako obviněnému z přestupku.“ Žalobce převzal tuto zásilku doručovanou cestou pošty dne 10. 5. 2013.

Žalobce reagoval na výzvu k doplnění plné moci podáním ze dne 15. 5. 2013 (prvoinstanční správní orgán je obdržel dne 16. 5. 2013). Uvedl v něm celé jméno J. J. s tím, že se plnou mocí prokáže při prvním jednání nebo podání. Poznamenal, že jde o toho samého J. J., se kterým již prvoinstanční správní orgán komunikoval telefonicky. Nato již prvoinstanční správní orgán vydal bez dalšího rozhodnutí ve věci ze dne 21. 5. 2013, zn. DOP/4113/2012-12, které doručoval žalobci na adresu „x“. Na rozhodnutí je doložka o nabytí jeho právní moci s datem 19. 6. 2013.

Dne 26. 6. 2013 bylo Městskému úřadu Havlíčkův Brod doručeno odvolání žalobce, a to v zastoupení již výše zmíněného J. J., datované dnem 16. června 2013 a odeslané z Nizozemí poštou dne 17. 6. 2013. V tomto odvolání Jiří Jirout jako zástupce žalobce uvádí, že rozhodnutí Městského úřadu Havlíčkův Brod dne 21. 5. 2013, zn. DOP/4113/2012-12, obdržel dne 3. června 2013, což bylo pondělí. Lhůta pro podání odvolání by mu tudíž končila dnem 18. 6. 2013, pokud by tedy byl v době vydání a doručování rozhodnutí v dané přestupkové věci obecným zmocněncem žalobce a obdržel je dne 3. 6. 2013, V tom případě by bylo odvolání podáno včas. O této otázce usoudil krajský soud následujícím způsobem.

Ve správním řízení se může dát účastník zastoupit na základě písemné plné moci tzv. obecným zmocněncem podle § 33 správního řádu. V takovém případě v souladu s § 34 odst. 2 téhož zákona platí, že se písemnosti (jakékoliv) doručují pouze zástupci s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat. Doručení rozhodnutí nad rámec tohoto ustanovení, včetně zastoupenému, nemá účinky na běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak. Plná moc přitom podle § 33 odst. 1 správního řádu nevyžaduje úředně ověřený podpis zmocnitele ani zmocněnce.

V projednávaném případě je ze správního spisu zřejmé, že žalobce zmocnil ke svému zastupování v dané přestupkové věci J. J. (viz jeho poslední podání ze dne 15. 5. 2013). V tu chvíli znal prvoinstanční správní orgán nejen jeho celé jméno a příjmení, ale i jeho doručnou adresu, nehledě na to, že s ním dříve již komunikoval elektronickou cestou a snad i telefonicky. Pokud proto měl formu takového zmocnění za nedostatečnou, což lze pochopit (pro absenci plné moci), v tom případě měl prvoinstanční správní orgán postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu. V něm se totiž stanoví, že nemá-li podání, které správnímu orgánu došlo, zákonem stanovené náležitosti nebo trpí jinými vadami (absentuje např. zmocnění, kterým by se vůle zmocnitele projevená v podání dotvrdila), pak že správní orgán pomůže podateli podání na místě jeho nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Takto však prvoinstanční orgán nepostupoval a rozhodnutí o přestupku tak fakticky zaslal žalobci proti jeho vůli. Pokud snad vycházel z toho, že již dříve vyzýval žalobce k předložení plné moci udělené zmocněnci s úředně ověřeným podpisem zmocněnce na plné moci, dlužno konstatovat, jak již uvedeno výše, že úředně ověřené podpisy na plné moci správní řád nevyžaduje, a proto s nesplněním této výzvy nemohl prvoinstanční správní orgán spojit oprávněnost svého postupu při doručování rozhodnutí o

přestupku. Jinými slovy, prvoinstanční správní orgán si nevyjasnil zákonným způsobem osobu, které měl rozhodnutí o přestupku zaslat, v důsledku čehož je zaslal mylně žalobci. Není-li však správní rozhodnutí řádným postupem doručeno, tak jako v dané věci, nemůže nabýt ani právní moci.

Proti rozhodnutí o přestupku Městského úřadu Havlíčkův Brod dne 21. 5. 2013, zn. DOP/4113/2012-12, podal žalobce v zastoupení obecným zmocněncem Jiřím Jiroutem již výše zmíněné odvolání. Žalovaný je hodnotil z nepochopitelných důvodů na jedné straně jako odvolání samotného J. J., nar. „x“, bytem „x“, jako by odvolání třetí osoby, které se přitom rozhodnutí o přestupku vůbec nedotýkalo, když jej uvádí v záhlaví rozhodnutí jako účastníka řízení a také právě jeho odvolání v dané věci zamítá jako nepřípustné. Na druhé straně vzdor tomu v odůvodnění žalovaného rozhodnutí uvádí (viz strana pátá, druhý odstavec zdola), že v dané věci „společnost NETIUM s.r.o., Na Brně 1972, Hradec Králové, pověřuje zastupováním v předmětné věci J. J., nar. „x“, bytem „x“.

K tomuto závěru nelze nepoznamenat, že jej žalovaný učinil bez ohledu na to, že na zmocnění nebyly ověřené podpisy zmocnitele či zmocněnce. Co je však dále zásadní, je to, že jeho úvahy o tom, že byl J. J. zmocněn k zastupování obchodní společností NETIUM s.r.o., nikoliv žalobcem, nemají sebemenšího racionálního podkladu. Proč by tato obchodní společnost vůbec vstupovala do daného přestupkového řízení? Měl-li totiž někdo na věci zájem, tak to byl žalobce a jenom z toho, že na jeho dopisech týkajících se zmocnění J. J. k jeho zastupování je uvedena adresa výše uvedené firmy neznámá po rozumu selském, že jde o podání této firmy. Z formy těchto dopisů, jejich obsahu a podpisů samotného žalobce jako L. N. zcela jednoznačně plyne, že se jedná právě o jeho podání, nikoliv uvedené obchodní společnosti. Žalovaný tak nedostal ani požadavku § 37 odst. 1 správního řádu, podle něhož se každé podání posuzuje podle jeho skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno. A měl-li již žalovaný jakékoliv pochybnosti, bylo opět na místě odstranit je postupem podle § 37 odst. 3 správního řádu.

Bylo tak možno shrnout, že žalovaný zatížil řízení těžkými procesními vadami, podstatným porušením ustanovení o řízení před správním orgánem, které mělo za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Vycházel totiž z mylného předpokladu, že prvoinstanční rozhodnutí nabylo právní moci a odvolání podané proti němu hodnotil jako odvolání nikoliv žalobce, nýbrž třetí osoby, natož aby se zabýval jeho včasností. Proto krajskému soudu nezbylo, než je podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.).

Řízení v dané přestupkové věci tedy nebylo dosud skončeno, přičemž na projednávanou věc dopadá ustanovení § 20 odst. 1 část věty před středníkem zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění, podle něhož přestupek nelze projednat, uplynul-li od jeho spáchání jeden rok. Lhůta stanovená k projednání

přestupku je přitom prekluzivní. Ve lhůtě jednoho roku od spáchání přestupku proto musí rozhodnutí o přestupku nabýt právní moci, přičemž správní orgán přihlíží k prekluzi z úřední povinnosti, a není proto třeba, aby ji pachatel namítal. Tatáž zásada platí i pro přezkumné soudní řízení.

V přezkoumávané věci bylo dané přestupkové jednání spácháno dne 19. 7. 2012, přičemž zrušené rozhodnutí žalovaného bylo vydáno 25. 10. 2013. Z těchto skutečností je zcela evidentní, aniž by bylo třeba počítat stavení uvedené lhůty po dobu, co věc byla v dispozici krajského soudu, že již jen z tohoto důvodu zanikla trestnost daného přestupku. Vzhledem k tomu zrušil krajský soud podle § 78 odst. 3 s.ř.s. i rozhodnutí Městského úřadu v Havlíčkově Brodě ze dne 21. 5. 2013, zn. DOP/4113/2012-12.

Právními názory krajského soudu vyslovenými v tomto rozsudku budou v dalším řízení správní orgány vázány (viz § 78 odst. 5 s.ř.s.). Vzhledem k tomu, že bylo rozhodnuto ve věci, ztratilo smysl rozhodovat též o návrhu žalobce na vydání předběžného opatření.

Žalobce byl ve věci úspěšný, a proto má nárok na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s.ř.s.). Jeho důvodně vynaloženými náklady soudního řízení byly zaplacené soudní poplatky v celkové výši 4.000,--Kč (3000,--Kč ze žaloby + 1.000,--Kč z návrhu na vydání předběžného opatření). Náklady řízení je žalovaný povinen zaplatit žalobci podle výroku č. II tohoto rozsudku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 30. ledna 2014

JUDr. Pavel Kumprecht, v.r.
samosoudce